

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Teresa Czajewska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Tajer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 lipca 2019 r. w P.

sprawy z powództwa J. C. (1) i J. C. (2) reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego M. C.

przeciwko I. C.

o alimenty

I. zasądza alimenty od pozwanej I. C., posiadającej numer PESEL (...), na rzecz jej małoletnich dzieci J. C. (2), urodzonej (...), posiadającej numer PESEL (...) oraz J. C. (1), urodzonego (...), posiadającego numeru PESEL (...) w kwocie po 500 (pięćset) złotych miesięcznie na rzecz każdego z nich, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk przedstawiciela ustawowego małoletnich M. C. posiadającego numer PESEL (...), wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości określonej w obwieszczeniu Ministra Sprawiedliwości ogłoszonego na podstawie art. 481 § 2⁴ kodeksu cywilnego w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 4 grudnia 2018 roku;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu;

V. nie obciąża pozwanej I. C. nie uiszczonymi opłatami w sprawie, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III RC 362/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 grudnia 2018 r. (data prezentaty) przedstawiciel ustawowy małoletnich powodów, M. C., działając w imieniu małoletnich J. C. (1) i J. C. (2), wniósł o zasądzenie od pozwanej I. C. na rzecz każdego z małoletnich dzieci tytułem alimentów kwoty po 600 zł miesięcznie (łącznie 1200 zł), płatnych do rąk przedstawiciela ustawowego małoletnich, M. C., do 10-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności którejkolwiek z rat od daty wniesienia pozwu. Nadto M. C. wniósł o zasądzenie na rzecz powodów od pozwanej kosztów procesu wg norm prawem przepisanych.

W pozwie został również zawarty wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia na czas trwania procesu poprzez zasądzenie od pozwanej I. C. na rzecz każdego z małoletnich dzieci tytułem alimentów kwoty po 600 zł miesięcznie (łącznie 1200 zł), płatnych do rąk przedstawiciela ustawowego małoletnich, M. C., do 10-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności którejkolwiek z rat, od daty wniesienia pozwu do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono w szczególności, że wyrokiem z dnia 26 czerwca 2018 r. w sprawie III C 432/18 Sąd Okręgowy w Lublinie rozwiązał małżeństwo M. C., ustalając miejsce zamieszkania małoletnich przy matce i zasądzając od M. C. tytułem alimentów kwotę po 500 zł miesięcznie na każde z nich.

Od czasu wydania przedmiotowego wyroku sytuacja faktyczna pomiędzy stronami uległa zmianie. Małoletni zamieszkują z ojcem, matka małoletnich mieszka oddzielenie, nie partycypuje w kosztach utrzymania dzieci.

M. C. wskazał, że pozwana I. C. ma stałą pracę, ponadto według jego wiedzy w ostatnim czasie wyjeżdżała w celach zarobkowych za granicę, wynajmuje mieszkanie, ma możliwości zarobkowe, by partycypować w kosztach utrzymania dzieci we wskazanym w pozwie poziomie (pozew – k. 4-5).

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 grudnia 2018 r. (data prezentaty) I. C. uznała powództwo do kwoty po 100 zł miesięcznie na każde z powodów, w pozostałym zakresie wносиła o jego oddalenie. Ponadto wniosła o oddalenie zawartego w pozwie wniosku dotyczącego zabezpieczenia roszczenia małoletnich powodów. Nadto pozwana wносиła o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew I. C. podniosła, że zaprzecza wszelkim okolicznościom wskazanym w pozwie, za wyjątkiem okoliczności wyraźnie przyznanych, wskazując, że żądanie pozwu jest nieadekwatne do jej możliwości zarobkowych i majątkowych. Pozwana wyjaśniła, że pracuje w piekarni w P. i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w kwocie około 1600 zł miesięcznie, jest to jej jedyne, niewielkie źródło dochodu. Ponadto wskazała, że ma wrodzoną wadę kręgosłupa, lecz się też na nadciśnienie tętnicze oraz arytmie serca (odpowieź na pozew – k. 9-10).

Na rozprawie w dniu 16 stycznia 2019 r. pełnomocnik przedstawiciela ustawowego małoletnich powodów popierał powództwo, oświadczył, iż strona powodowa jest gotowa zawrzeć ugodę przy przyjęciu kwoty alimentów 500 zł na każde dziecko. Pełnomocnik pozwanej nie uznawał powództwa, wносиł o jego oddalenie, podtrzymał stanowisko zawarte w odpowiedzi na pozew. Następnie pełnomocnik pozwanej oświadczył, że pozwana uznaje powództwo do kwoty po 250 zł na każde z dzieci. (protokół rozprawy z dnia 16.01.2019r. – k. 50, 50v)

Na rozprawie w dniu 11 lutego 2019 r. pełnomocnik przedstawiciela ustawowego małoletnich powodów popierał powództwo, wносиł i wywodził jak w pozwie. Pełnomocnik pozwanej uznawał powództwo do kwoty udzielonego zabezpieczenia (tj. do kwoty 300 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich) i na taką kwotę wyrażał zgodę na zawarcie ugody w niniejszej sprawie. Pełnomocnik przedstawiciela ustawowego małoletnich powodów oświadczył, że podtrzymuje stanowisko odnośnie możliwości zawarcia ugody na kwotę po 500 zł na każde dziecko.

Stanowiska stron nie uległy zmianie aż do zamknięcia rozprawy w dniu 30 lipca 2019r. Nadto pełnomocnicy stron wносили o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych (protokoły rozprawy: w dniu 16.01.2019r. – k. 50-52, w dniu 11.02.2019r. – k. 115-117 i 30.07.2019r. – k. 167-168.)

Sąd Rejonowy biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, ustalił następujące fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy:

Małoletni: J. C. (2), urodzona (...) i J. C. (1) urodzony (...) są dziećmi M. C. i pozwanej I. C..

(dowody: odpisy skrócone aktów urodzenia małoletnich – k. 8-9 akt SO w Lublinie w sprawie III C 432/18)

Wyrokiem z dnia 26 czerwca 2018 r. w sprawie III C 432/18 Sąd Okręgowy w Lublinie rozwiązał małżeństwo M. C. i I. C., ustalając miejsce zamieszkania małoletnich przy matce i zasądzając od M. C. tytułem alimentów kwotę po 500 zł miesięcznie na każde z nich.

(dowód: wyrok SO w Lublinie z dnia 26.06.2019r. – k. 71,71v akt SO w Lublinie w sprawie III C 432/18)

Sąd Rejonowy w Puławach wyrokiem z dnia 3 stycznia 2019 roku w sprawie sygn. akt III RC 226/18 uchylił z dniem 7 sierpnia 2018 roku pieniężne świadczenie alimentacyjne powoda M. C. na rzecz jego małoletnich dzieci J. C. (1) i

J. C. (2) w kwotach po 500 złotych miesięcznie na każde z nich, ostatnio zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 26 czerwca 2018 roku w sprawie III C 432/18.

(dowód: wyrok z dnia 3.01.2019r.– k. 43 akt SR w Puławach w sprawie III RC 226/18)

Ponadto w sprawie sygn. akt III Nsm 334/18 Sąd Rejonowy w Puławach postanowieniem z dnia 25 stycznia 2019 r. ustalił miejsce zamieszkania małoletnich J. C. (2) i J. C. (1) przy ojcu M. C..

(dowód: postanowienie z dnia 25.01.2019r. – k. 35 akt SR w Puławach w sprawie I. N. 334/18 dołączonych do akt SR w Puławach I. O. 69/17)

Postanowieniem wydanym w niniejszej sprawie na rozprawie w dniu 16 stycznia 2019 r. Sąd do czasu prawomocnego zakończenia sprawy zobowiązał pozwaną I. C. dołożenia tytułem alimentów na rzecz małoletnich dzieci J. C. (2) oraz J. C. (1) kwoty po 300 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich, poczynając od dnia 4 grudnia 2018 r.

Postanowieniem wydanym w sprawie III Cz 131/19, na skutek zażalenia powodów na postanowienie z dnia 16 stycznia 2019 r., Sąd Okręgowy w Lublinie zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że kwotę zabezpieczenia podwyższył do 500 zł miesięcznie na rzecz każdego z powodów (postanowienie z uzasadnieniem – k. 150-151v).

Małoletnia J. C. (2) ma 15 lat, od września rozpoczęła naukę w liceum ogólnokształcącym w L.. Koszt dojazdu małoletniej do L. będzie wynosił około 300 zł miesięcznie (bilet w jedną stronę z miejsca zamieszkania małoletniej do szkoły to koszt 6,50 zł). Małoletnia korzystała z korepetycji z j. angielskiego i z matematyki, których koszt wynosił około 400 zł miesięcznie.

Małoletni J. C. (1) ma 13 lat i jest uczniem VIII klasy szkoły podstawowej. Małoletni gra w piłkę nożną w klubie sportowym (...), treningi odbywają się 4 razy w tygodniu. Ojciec małoletniego ponosi koszty dojazdów małoletniego na treningi oraz koszty zakupu odzieży i obuwia sportowego. Małoletni korzysta z korepetycji z j. angielskiego i z matematyki, których koszt stanowi kwotę 160 zł miesięcznie.

Ojciec małoletnich ponosi ponadto koszty wyżywienia małoletnich w wysokości 700 zł na oboje powodów oraz 70 zł miesięcznie na zakup środków czystości i kosmetyków dla obojga małoletnich.

(dowód: wyjaśnienia i zeznania przedstawiciela ustawowego małoletnich powodów M. C. – k. 50v-51, k. 167v, zeznania świadka B. C. – k. 115v-116v)

Ojciec małoletnich powodów, M. C., ma 43 lata. Utrzymuje się z działalności gospodarczej – prowadzi usługi stolarskie. Uzyskuje on dochód w wysokości ok. 2000-2500 zł miesięcznie. W 2018 r. świadczył swoje usługi na rzecz Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w W., za które wystawił dwie faktury na kwoty: 168,96 zł oraz 200,20 zł. Razem z małoletnimi dziećmi mieszka u swoich rodziców, dzieli się z nimi po połowie opłatami. Pozwany z tytułu opłat eksploatacyjnych za ogrzewanie, wodę, gaz, prąd przekazuje rodzicom kwotę 300 zł miesięcznie. Za telefon, Internet i raty za telefony dla małoletnich dzieci przedstawiciel małoletnich wydaje kwotę 240 zł miesięcznie, za TV – 85 zł miesięcznie.

Od 2019 roku M. C. pobiera na rzecz małoletnich dzieci zasiłki rodzinne oraz świadczenie wychowawcze z programu 500+.

(dowód: wyjaśnienia i zeznania przedstawiciela ustawowego małoletnich powodów M. C. – k. 50v-51, k. 167v, zeznania świadka B. C. – k. 115v-116v, faktura nr (...) – k. 126-127, pismo Kierownika (...) w W. – k. 134)

Pozwana I. C. ma 36 lat. Pozwana zatrudniona jest w Piekarni (...) s.c. na stanowisku ciastkarza z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 1530 zł netto miesięcznie. Zamieszkuje sama w wyremontowanym budynku gospodarczym. We wrześniu 2018 r. wyjechała do Holandii w celach zarobkowych. Pracowała w szklarni, ale z uwagi na arytmie serca, źle się czuła i musiała wrócić. Była tam niecały miesiąc. Po odliczeniu wszystkich kosztów zarobiła tam ok. 2000 zł.

Przed zatrudnieniem w cukierni w P., pozwana pracowała w (...) Spółdzielni (...) w K. D., gdzie jej zarobki sięgały nawet 3000 zł brutto miesięcznie. Pozwana zrezygnowała z tej pracy, ponieważ trzeba tam było pracować również w weekendy, jak wyjaśniła, było jej za ciężko, dlatego szukała pracy od poniedziałku do piątku.

W kwietniu 2018 roku pozwana wzięła kredyt na adaptację budynku gospodarczego, w którym aktualnie zamieszkuje, miesięczna rata tego kredytu wynosi 300 zł, ponadto zaciągnęła kredyt na meble kuchenne – spłaca go w ratach po 166 zł miesięcznie oraz na zakup telewizora, który spłaca w ratach po 50 zł miesięcznie.

Pozwana ponosi następujące koszty eksploatacyjne: energia elektryczna – ok. 100 zł co drugi miesiąc, zakup butli gazowej – ok. 45 zł miesięcznie, drzewo za okres 3 miesięcy - 550 zł, w styczniu kupiła drzewo za 150 zł. Pozwana dojeżdża do pracy, miesięczny koszt zakupu benzyny do samochodu to kwota około 300 zł miesięcznie. Nadto ponosi koszty eksploatacji samochodu w wysokości ok. 100 zł miesięcznie.

(dowody: zaświadczenie o dochodach – k. 46-47, potwierdzenia spłaty kredytu – k. 39-40v, zestawienie wynagrodzeń brutto w okresie zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w K. D. – k. 131-132, wyjaśnienia i zeznania pozwanej I. C. – k. 51-51v, k.168)

Pozwana cierpi na zespół bólowy kręgosłupa, skoliozę i zaburzenia rytmu serca.

(dowód: zaświadczenie lekarskie – k. 166)

Pozwana utrzymuje kontakt głównie z małą córką, która przyjeżdża do niej w weekendy na kilka godzin, w okresie wakacji mała przebywała u matki przez tydzień, ale była to sytuacja jednorazowa. Z synem pozwana ma bardzo rzadki kontakt.

(dowody: zeznania I. C. – k.168, zeznania świadka B. C. – k. 116)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dokumenty lub kopie dokumentów znajdujące się w aktach niniejszej sprawy oraz w ujawnionych aktach III Nsm 334/18, I. O. 69/17 i III RC 228/18 Sądu Rejonowego w Puławach oraz aktach III C 432/18 Sądu Okręgowego w Lublinie. Ustalenia faktyczne Sąd oparł również na zeznaniach stron postępowania: przedstawiciela ustawowego małoletnich powodów M. C. i pozwanej I. C., nadto na zeznaniach świadka B. C..

Sąd dał wiarę zeznaniom przedstawiciela ustawowego małoletnich powodów, M. C. w szczególności na okoliczności: aktualnej sytuacji mieszkaniowej, zarobkowej, kosztów ponoszonych w związku z utrzymaniem małoletnich (za wyjątkiem wskazywanych kosztów na zakup odzieży dla małoletnich, które mają wynosić co najmniej 200 zł miesięcznie na każdego z małoletnich powodów; w tym zakresie zdaniem Sądu wskazana przez M. C. kwota jest zbyt wygórowana), kosztów ponoszonych na dodatkowe zajęcia małoletnich oraz sporadycznych kontaktów pozwanej z małoletnimi dziećmi i samodzielnego sprawowania bieżącej pieczy nad małoletnimi przez ich ojca. W ocenie Sądu zeznania te są spójne, logiczne i konsekwentne, a nadto korelują z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Odnosnie zeznań pozwanej I. C. Sąd obdarzył je wiarą co do następujących okoliczności: jej sytuacji mieszkaniowej, osiąganych aktualnie dochodów (przyjmując jednocześnie, że nie wykorzystuje ona w pełni swoich możliwości zarobkowych), utrzymywania kontaktów z córką (kilkugodzinne spotkania w weekendy) oraz utrzymywania sporadycznych kontaktów z synem.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W myśl art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego

utrzymania i wychowania. Stosownie do treści art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych jest podwójnie uzależniony. Z jednej strony zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, zaś z drugiej strony od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Natomiast możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 roku, sygn. akt III CZP 91/87, OSNC 1988/4/42).

Obowiązek ponoszenia kosztów związanych z utrzymaniem dziecka spoczywa na obojgu rodzicach. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego (art. 135 § 2 k.r.o.).

Współzależność między usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego, a zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego wyraża się tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokajane w takim zakresie w jakim pozwalają na to możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego. Określenie wysokości alimentów od każdego z rodziców na rzecz dziecka stanowi wypadkową usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego oraz wkładu osobistych starań rodzica o utrzymanie i wychowanie dziecka (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 01 lipca 1974r., sygn. akt III CZP 41/74, OSNC 1975, nr 5, poz. 76).

Przenosząc te wstępne rozważania na grunt niniejszej sprawy podnieść należy, że małoletni J. C. (1) i J. C. (2), z uwagi na swój wiek (odpowiednio 14 i 15 lat) nie są w stanie samodzielnie się utrzymać. Nic nie wskazuje również na to, by posiadali majątek, z którego dochody wystarczyłyby na pokrycie kosztów ich utrzymania. Nie budzi również wątpliwości Sądu, że pozwana może i powinna stale i regularnie partycypować pieniężnie w kosztach utrzymania małoletnich dzieci.

Zdaniem Sądu możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanej pozwalają jej na partycypowanie w kosztach utrzymania małoletnich powodów w kwotach po 500 zł miesięcznie na każdego z nich.

Aktualnie pozwana osiąga dochód na poziomie 1530 zł miesięcznie. Jednak Sąd, po dokonaniu analizy materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, przyłącza się do twierdzeń podniesionych przez Sąd Okręgowy w Lublinie w uzasadnieniu postanowienia z dnia 14 maja 2019 r. w sprawie III Cz 131/19, że fakt zatrudnienia pozwanej na stanowisku wynagradzanym stawką minimalną nie może w chwili obecnej zostać poczytany jako wypełniający jej możliwości zarobkowe w pełni, skoro w przeszłości pozwana osiągała większy dochód, a nadal jest osobą młodą, z doświadczeniem w zawodzie cukiernika. Należy bowiem podkreślić, że w 2013 i 2014 r. pozwana osiągała dochód w wysokości około 3000 zł brutto miesięcznie, we wrześniu 2013 r. uzyskała nawet wynagrodzenie w wysokości 3569,08 zł brutto. Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów, jeżeli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu sił zarobki i dochody mogą być większe, a istniejące warunki społeczno-gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (orzeczenie SN z 9 stycznia 1959r., 3 CR 212/58, OSPiKA 1960, nr 2, poz. 41; wyrok SN z 16 maja 1975r., III CRN 48/75, L..pl nr (...); zob. też postanowienie SA w Warszawie z 26 marca 2013r., VI Acz 590/13, niepubl.).

Odnosząc się zaś do schorzeń, na które cierpi pozwana (ból kręgosłupa, zaburzenia rytmu serca), na które to schorzenia pozwana powoływała się w toku postępowania, należy wskazać, że ze złożonych do akt sprawy przez pozwaną dokumentów nie wynika, by I. C. była chociażby częściowo niezdolna do pracy.

Ponadto podkreślenia wymaga, że matka małoletnich sporadycznie spotyka się z małoletnim synem, z córką spotyka się co do zasady tylko w weekendy, również jedynie na kilka godzin. Tym samym nie sprawuje ona na co dzień pieczy nad małoletnimi, nie interesuje się ich sytuacją szkolną, nie chodzi na wywiadówki. Obowiązki związane z bieżącą pieczą nad małoletnimi dziećmi spoczywają wyłącznie na ojcu małoletnich. W związku z powyższym swój wolny

czas pozwana może przeznaczyć na zdobycie dodatkowego zatrudnienia, celem pozyskania dodatkowych środków na utrzymanie siebie i małoletnich dzieci.

W konsekwencji, uwzględniając wiek małoletnich powodów, ich potrzeby, a z drugiej strony mając na uwadze możliwości zarobkowe pozwanej (a nie jej aktualnie osiągnięte dochody), w ocenie Sądu kwota po 500 zł miesięcznie tytułem alimentów na rzecz każdego z małoletnich powodów od dnia 4 grudnia 2018 roku, tj. od dnia wniesienia pozwu do tut. Sądu, pozwoli na zaspokojenie uzasadnionych potrzeb małoletnich, w części obciążającej pozwaną.

Dlatego też w oparciu o treść powołanych wyżej przepisów, Sąd Rejonowy orzekł jak w punkcie I. sentencji wyroku.

Żądanie przedstawiciela ustawowego małoletnich powodów, M. C., ponad kwotę 500 zł miesięcznie, Sąd uznał za wygórowane i nieudowodnione, tym bardziej zważywszy, że koszty związane z nauką małoletniej J. C. (2) w liceum ogólnokształcącym w L. nie są jeszcze znane i nie zostały w żaden sposób wykazane. Wobec powyższego roszczenie przewyższające zasądzoną od pozwanej kwotę, należało oddalić.

Wyrokowi w punkcie I. Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności w oparciu o treść art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu znajduje swoją podstawę w normie art. 100 K.p.c. Zgodnie z art. 100 K.p.c. w razie tylko częściowego uwzględnienia żądania, koszty będą wzajemnie zniesione albo stosunkowo rozdzielone.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na mocy art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i nie obciążył pozwanej nieuiszczonymi opłatami w sprawie, które przejął na rachunek Skarbu Państwa

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd orzekł jak w sentencji, na podstawie wyżej powołanych przepisów.